

hvordan argumenterer man for, at der skal bygges til? Svaret vil altid være: Jamen, du er jo gammel, det er derfor, du sælger gården. Så har du ikke flere kræfter, så er det ikke nødvendigt, du bor på gården.

Det er meget svært. Det er altid kombination af en ung og en gammel, og man kan sige til den unge: Jamen, du er ikke gammel nok, du kan vente med at overtage gården. Så vi skal forstå, at netop omkring generationsskifteproblematikken vil vi have nogle folk, som ikke er 100 pct. erhvervsaktive, for så ville de jo ikke gå af. Vi skal give dem lov til at blive der, og hvis I vidste, hvad der er af livskvalitet for de børn. De bor tit langt ude på landet, men de har da i det mindste en farmor og farfar, de kan leve op til, og som også kan køre dem lidt til gymnastik.

Søren Kolstrup (EL):

Ja, jeg kan meddele, at Enhedslisten, hvad angår de tre fremsatte lovforslag, ikke kan medvirke til lempelser af den eksisterende lovgivning.

Vi kan ikke acceptere uplanlagt byggeri i det åbne land. Tilbygninger, ombygninger m.v. synes vi fortsat skal foregå på en sådan måde, at det er den gældende lov, der danner udgangspunkt for en regulering. Det er vort ene udgangspunkt.

Vi har også et andet udgangspunkt, der hedder, at det er ønskeligt med en mere ligelig vækst i samfundet, så det ikke blot er københavnsområdet, der danner en stor metropol. Vi ønsker også, der bliver pustet liv i en lang række eksisterende, små danske provinsbyer og landsbyer, men det er også vores vurdering, at der i dag i Danmark ligger store, planlagte, velregulerede erhvervsområder, som venter på, at der kommer en virksomhed.

Derfor har vores udgangspunkt i en vurdering af hele det her spørgsmål været, at hovedproblemet i Danmark i virkeligheden er den vældige centralisering af landbrugspolitikken og landbrugsproduktionen, der har fundet sted, og som indebærer nye, dominerende landbrugsejendomme, som ofte skæmmer landskabet.

Det andet problem, vi har i forbindelse med centraliseringen af landbrugspolitikken, er, at MD Foods m.fl. spænder ben for, at vi kan få mindre, økologiske mejerier, mindre industrienheder knyttet til landbruget, ud i landbruget. Det er blot for at sige, at hvis forslagsstillerne

har den holdning, at der skal mere ligelig vækst i det her samfund, jamen så er vi sandelig til at tale med, men har man det ønske, at man vil lave mere uplanlagt byggeri, så er vi benhårde modstandere.

Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom på, at tidligere i forbindelse med behandlingen af B 58 var der et betænkingsbidrag på vej også fra ministerens side, hvor man gav tilsagn om at ville vurdere problemerne med de meget dominerende nye landbrugsbygninger i det åbne land, og ministeriet ville gerne udarbejde en vejledning om landzoneadministrationen.

Derfor skal jeg slutte med at sige, at for Enhedslisten er hovedproblemet i den her diskussion centraliseringen, ikke mindst af svineproduktionen, centraliseringen af landbrugsproduktionen, som vi kun kan komme til livs ved en ny form for regulering, der hviler på en økologisk bæredygtig betragtning.

Hvis der skulle være problemer med genbrug af de eksisterende bygninger, hvis det skulle være sådan, at der er nogle domme, der er faldet uheldigt ud, så synes jeg selvfølgelig, det er interessant at være opmærksom på, hvis der er tale om en systematik i forbindelse hermed, men det må ikke friste os til, mener jeg, at ændre på udgangspunktet i den gældende lovgivning.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, at det er lidt karakteristisk for vurderingen af de beslutningsforslag, vi behandler her i dag, at det tidligere beslutningsforslag om at overdrage landzonekompetencen til kommunerne kunne Kristeligt Folkeparti ikke tilslutte sig, men vi kan derimod tilslutte os de beslutningsforslag her.

Jeg synes, det illustrerer, at det ikke er, fordi vi kan gå ind for, at alting skal kunne lade sig gøre i et landzoneområde, men det er, fordi vi ønsker en lempelse, sådan at vi kan bevare befolkningstallet, vi kan bevare livet på landet, vi kan opdyrke miljø og bofællesskaber og i det hele taget det gode liv på landet.

Det mener vi der er nogle hæmninger af i den eksisterende lovgivning. Det kan godt ske, at det kun er småting, vi skal ændre. Det er ingen revolution, vi vil have, vi vil bare have små ændringer, og jeg tror også, det bliver nødvendigt, hvis vi skal have noget ud af det, som vi arbejder med i Fødevareudvalget, nemlig landdistriktsstøtteleven, hvor man sammenskriver de otte, ni forskellige støttemuligheder, der er, fra